

Sagan om Hejsan

Det var en gång en rask ung man i Braköping som flitigt ägnade alla sina dagar, från bittida till sena kvällen, åt telemarketing. Han var känd för sitt frejdiga och rättframma sätt att erbjuda folk allehanda produkter, som de sedan ångrade att det hade köpt. Alla samtal inledde han med ett oemotståndligt glatt ”Hejsan!”. Det blev också hans smeknamn i var mans mun.

Det hade börjat med att handelsman i affären där Hejsan arbetade som bodbiträde bett honom ringa godsägaren och höra om äggen kommit fram. Innan han visste ordet av hade Hejsan lyckats lura på godsägarens enfaldiga kökspiga ½ gris, 20 stop svagdricka, 5 balar syntetisk gardinluft och tre årgångar Bodbiträdenas Månadstidning, som legat och skräpat i handelsbodens källare. Så fort pigan hade andats ”ja....?” i luren var affären i hamn. Sådan var lagen och länsman var sträng.

Nu tog det fart i handelsbodstelefonen. Hejsan ringde runt i hela socknen, dag och natt och innan sommaren var slut fanns det inte ett hemman på tio mils omkrets som inte hade Hejsans sortiment undanstoppat i garderober eller var man nu stoppar undan saker man ångrar att man har köpt.

Så kom den dagen då Hejsan, rustad till tänderna med förmånliga erbjudanden, ringde sitt 3.756:e samtal. Sockengränsen var redan sprängd, så han hamnade hos Mor Anna i Hjärteryd.

- Hejsan! frustade Hejsan, nog skulle Mor Anna tycka det var fint med ett 3D-dataspel direkt i mobilen? Det följer med gratis om Mor tecknar ett Hurra-abonnemang för ett år med samtalskostnader för 0:- varje natt mellan 23.50 och 24.00! Slår Mor till direkt blir det bonuspresent – ett virkat mobilfodral i mjukplast, och...”

- Hallå? pep Mor Anna

- Ja, hallå och hejsan! fortsatte Hejsan, som sagt, med Hurra kan man ringa...

- Så trevligt! pep Mor Anna.

- Hur sa? Hejsan tvekade. Så hade aldrig någon svarat förut.

- Så trevligt att någon ringer mitt i natten och allting, sover gör jag ändå inte, det blir så långsamt att vänta på gryningen natt efter natt. Och dagarna släpar sig fram de med, sen Arvid gick hädan.

- Ja, men då kanske ett Hurra-abbonemang...

- Nog kan det vara bra, men ta med det hit, om det inte är för tungt, så får jag titta närmare på det och så får vi prata...

Och Hejsan var inte sämre säljare än att han lyssnade på kunden, när inget annat hjälpte. Så hem till Mor Anna bar det, kaffe och kakor och småprat blev det i dagarna tre, och sen var det slut med Hejsans telemarketing. Ty han hade träffat en kund IRL (in real life) för första gången på mycket länge. Eller, för all del, en människa.